

ಏಡ್ಸ್ ವಿರುದ್ಧ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಈಗ ಆಂದೋಲನದ ರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಎಚ್‌ಐವಿ ವಿರುದ್ಧ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ವಿದೇಶಿ ನೆರವೂ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ವಿಜಾಪುರ, ಬೆಳಗಾವಿ ಮತ್ತಿತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕು

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ವಿಜಾಪುರ, ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕು ಖೇಡಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆತಂಕಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಬಾಗಲಕೋಟೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೋಂಕು (17,900ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು) ಖೇಡಿತರಾದವರ ಜಿಲ್ಲೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಮೂರನೆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1761 ಜನರು ಏಡ್ಸ್‌ನಿಂದ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಗೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಉದ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕು ಖೇಡಿತರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿ. ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಜನರು ಬಡವರು ಮತ್ತು ನಿರಕ್ಷರಿಗಳು. ಸೋಂಕಿನ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲದವರು.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕು ಖೇಡಿತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಅದಕ್ಕೆ ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದೊಂದೇ ಕಾರಣ ಇರಲಾರದು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಉಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಕೃಷಿಯೇ ಜೀವನಾಧಾರ. ಇಡೀ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ನಿಸರ್ಗದ ಅವಕೃಪೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿ ಬರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ನದಿಗಳಿವೆ. ಈ ನದಿಗಳ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ಬಡತನ ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಆರಂಭಿಸಿರುವ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬಡವರು, ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ದುಡಿಯಲು ನೆರೆಯ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗೋವಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಐದಾರು ತಿಂಗಳು ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದೈಹಿಕ ಬಯಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಡ್ಡ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಸುರಕ್ಷತೆ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡ ಸೋಂಕನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ಆ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ದಾಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕು ಹರಡುತ್ತಿರುವುದು ಹೀಗೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವೇ ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗದು.

ಎಚ್‌ಐವಿ ಹಾಗೂ ಏಡ್ಸ್ ವಿರುದ್ಧ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಈಗ ಆಂದೋಲನದ ರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಎಚ್‌ಐವಿ ವಿರುದ್ಧ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ವಿದೇಶಿ ನೆರವೂ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ವಿಜಾಪುರ, ಬೆಳಗಾವಿ ಮತ್ತಿತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಜಾಗೃತಿ ಆಂದೋಲನದ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಗಬೇಕಿದೆ. ಸೋಂಕು ಖೇಡಿತರಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ, ಸೋಂಕು ಹೇಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ಸಿಗಬೇಕು.

ಎಚ್‌ಐವಿ ವಿರುದ್ಧದ ಜನಜಾಗೃತಿ ಆಂದೋಲನ ಒಂದು ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ. ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕುರಿತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನರ ವಿರೋಧವಿದ್ದರೂ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಎಚ್‌ಐವಿ ಹಾಗೂ ಏಡ್ಸ್ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ.

■ ಪ್ರೇಮಕುಮಾರ್ ಹರಿಯಬ್ಬ